एकादश यूपाः" इति। द्वादशपुरुषपरिमित एव 'अग्निः', कर्त्तव्यः। 'स्तोमः', अपि द्वादशसङ्ख्यायुक्त एव कार्य्यः। यूपानान्तु द्वादशसङ्ख्यायाः क्वाप्यभावात् 'एकादश', ते कर्त्तव्याः॥

(४) तत्राद्ययोर्द्वादशपुरुषपरिमितत्वं प्रशंशति। "यद्वादशोऽग्निर्भवति। द्वादश मासाः सम्वत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुन्धे" इति। स्पष्टोऽर्थः॥

(५) इयमेव प्रशंसा द्वादशस्तोमेऽपि योजनीया। यूपानामेकादशसङ्ख्यां विभज्य प्रशंसति। "यद्दश यूपा भवन्ति। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। य एकादशः। स्तन एवास्यै सः। दुह एवैनां तेन" इति। तत्रैकादशयूपेषु दशयूपगतया सङ्ख्या विराट्द्वाराऽन्नप्राप्तिः। 'यः' अयमवशिष्टः, 'एकादशः', यूपः 'सः', अयं 'अस्याः' पूर्व्वोक्ताया धेनुरूपाया विराजः, 'स्तन'स्थानीयः। 'तेन' स्तनस्थानीयेन, 'एनां' विराजं, 'दुह एव' अभिमानफलं दोग्धेव। तस्मादग्निस्तोमयोर्द्वादशसङ्ख्या यूपेष्वेकादशसङ्ख्या च कर्त्तव्या। सोऽयं पक्षः सिद्धान्तिभिर्दूषितः॥

(६) तदेतद्दूषणं दर्शयति। "तदाहुः। यद्द्वादशोऽग्निः स्याद्द्वादशस्तोम एकादश यूपाः। यथा स्थूरिणा यायात्। तादृक् तत्" इति। तत्र द्वादशयूपपक्षे केचिदभिज्ञा दूषणमेवं 'आहुः', यद्यग्निस्तोमयोर्द्वादशत्वं यूपेष्वेकादशत्वं स्यात्। तदानीं यथा लोके 'स्थूरिणा' स्थूलभारयुक्तेन सकटादिना, सम एव देशे गन्तुं शक्नुयात्, न तु विषमे पर्व्वतारोहणादौ। 'तत्' अल्प-